

Fáman s.m. „(berbec și țap) lipsit de testicule, inapt de prăsilă“ (II, III). Din rom. *fámăn* „id.“ (/1, II, p. I, 42/) ¹. Acest cuvânt (inf. II : vechii huțuli îl utilizau constant), folosit încă în v. M. alături de ucr. *jelovéc*, *jélovýj*, *jelovéga*, ar completa, astfel, seria arhaismelor lexicale și semantice românești din limba ucraineană, cf., d. p., /94, 111–2/.

Harmasár, s.m. „cal apt de reproducere“ (și peiorativ, la adresa bărbatilor). Din rom. *harmăsár* /94, 148/. Der.: (dim.) *harmasáryk* (dar și termen tehnic în tâmplărie, fierărie), *harmasáryčok*.

Plekotófa s.f. „(oaie) aplecătoare“ ². Din rom. *aplecătoare*. Der.: *plékanči* „mielul aplecat astfel“. V. § 1: *plekaty*.

Ryngáč s.m. 1° „bou s. cal lipsit de testicule s. bun de prăsilă inițial, dar castrat ulterior“ ³; 2° „(peiorativ, despre oameni) bălos, nesuferit, vicios“. Din rom. *rincáci* „id.“ (/58, 231; 65, 55; cf. 59, 198; 66, 241/); cf. arom. *arungaciu*. V. și /94, 17/.

Stérpa s.f. „(oaie) stearpă“, frecvent ca și sinonimul său ucr. *jélova*. Din rom. *steárpă* „id.“ (/95, 114; cf. 66, 232/) ⁴.

Štýfa s.f. „oaie s. scroafă care nu fată niciodată“; cf. și /30, IV, 514; „oaie stearpă“. Din rom. *štíră*, inv. și dial. „stearpă“ (/10, 1259; 18, 839; 66, 274/).

A. 2. *Organism; fiziologie; boli* ⁵

Dalák s.m. „boală a oilor“. Din rom. *dalác* „id.“ (/71, 62; 64, 181; cf. 13, 284/). Pentru alte graiuri ucr. vezi /33, 17/.

Ganč s.m. „orice boală a animalelor“ (III : și a omului); și în alte graiuri : /30, I, 346; 79, 44/. Din rom. dial. *ganci* „id.“ (/1, II, p. I, 219; 46, II, 60/). Cf. /67, IX, 799; 38, 285; 6, 12; și 77, 370/. Der.: *gančovátyj* „cu ganci“. Sinonim : expr. *z gančém*.

Gúša s.f. „gușă“; și expr. : *nalyváty gúši* „(despre oi)?“. Din rom. *gúșă* /94, 147/. În v. M., cuvântul posedă sensurile 2°, 3° și 4° ale etimonului (/1, II, p. I, 331/); și : poreclă a unei femei.

Kárdaš s.m. „stîrv de animal“. Nu am putut stabili o sursă precisă. Cf. rom. *cardaș*; pol. *kardasz*, *kurdesz*; germ. *Karde*; etc.

Lába s.f. 1° „labă de animal; 2° „(iron, și fam.) mină“; în /30, II, 337/, alt sens, tot la huțuli. Din rom. *labă* /88, 2/.

Skójka s.f. (mai des la pl. : *skojký*) „excreșcență osoasă pe copita calului“. Din rom. *scóică* „id.“ (/64, 82, 227; 10, 1121/). Cf. altfel, în /30, IV, 138/. La alți huțuli — absent /7, h. 24/.

¹ Arhaism, cu acest sens, în rom., folosit încă, sporadic, în unele graiuri populare, dar pentru noțiunea de „hermafrodit“, cf. *ALR* II, I, *Supliment*, h. 16, pct. 876, 928, 478 și 605 (ceea ce contrazice părerea din [1, *ibid.*] că acest sens ar fi neatestabil).

² Numai inf. II : *drúha máma* „mamă de-a doua“.

³ II : „bou castrat care își revine, fără a fi însă *buháj*, adică apt de reproducere“.

⁴ Termen fără corespondent, intrucît aici ucr. *jélova* semnifică „oaia (vaca) care nu fată un an, doi s. numai cîtiva“, avînd ca sinonim și cuvîntul, iarăși propriu, *perexydnýca*.

⁵ În această rubrică găsim cele mai puține împrumuturi. Multe dintre ele se referă, ca și cele din alte sectoare, cum s-a văzut, și sau mai ales la corpul omenesc. Aici am inclus doar acei termeni care sînt, prin semantică, preponderent „zootehnici“.